

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 74/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. S., L., vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva zaručeného v čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 Cob 60/2010 zo 16. marca 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. S. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. februára 2011 doručená sťažnosť Ing. P. S., L. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva zaručeného čl. 16 ods. 1 ústavy uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 41 Cob 60/2010 zo 16. marca 2010.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 28 Cbr 10/2004-35 z 9. novembra 2005 vymenovaný za likvidátora obchodnej spoločnosti P., s. r. o., L. Dôvodom bola skutočnosť, že jediným konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti bol sťažovateľ, a preto ho okresný súd v zmysle § 71 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka vymenoval za likvidátora tejto spoločnosti.

Proti uzneseniu v časti výroku o vymenovaní za likvidátora podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 41 Cob 60/2010 zo 16. marca 2010 tak, že uznesenie okresného súdu v napadnutej časti výroku o vymenovaní sťažovateľa za likvidátora potvrdil.

Podľa sťažovateľa krajský súd svojím uznesením porušil jeho základné ľudské práva a slobody na nedotknuteľnosť jeho osoby a jeho súkromia, keď mu nariadil vykonávať funkciu likvidátora spoločnosti proti jeho vôli. Uvedené je podľa sťažovateľa aj v rozpore s Obchodným zákonníkom, na ktorý sa krajský súd odvoláva v odôvodnení svojho uznesenia.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 41 Cob 60/2010 zo 16. marca 2010.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie čl. 2 ods. 3 ústavy a základného práva zaručeného v čl. 16 ods. 1 ústavy uznesením krajského súdu sp. zn. 41 Cob 605/2010 zo 16. marca 2010.

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie čl. 2 ods. 3 ústavy a základného práva zaručeného v čl. 16 ods. 1 ústavy uznesením krajského súdu sp. zn. 41 Cob 605/2010 zo 16. marca 2010, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 28 Cbr 10/2004-35 z 9. novembra 2005, je oneskorene podaná.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom

ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľom napadnuté uznesenie krajského súdu sp. zn. 41 Cob 60/2010 zo 16. marca 2010 nadobudlo právoplatnosť 11. mája 2010, sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 24. februára 2011.

Z uvedeného vyplýva, že od 11. mája 2010, keď sťažovateľom napadnuté uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť, do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. do 24. februára 2011, uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2011